

Arrest

nr. 320 660 van 24 januari 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 11 juli 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 25 juni 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 november 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België op 20 december 2020 binnenkwam, diende op 11 januari 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 26 januari 2018 werden verzoekers vingerafdrukken afgenomen in Frankrijk (Eurodac). Op 16 maart 2021 kreeg verzoeker een beslissing tot weigering van verblijf met bevel het Belgisch grondgebied te verlaten, omdat Frankrijk verantwoordelijk werd geacht voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming.

1.3. Op 25 juni 2024 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 25 juni 2024 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 11/01/2021

Overdracht CGVS: 06/09/2021

Uw persoonlijk onderhoud met een medewerker van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS) in het kader van uw verzoek om internationale bescherming vond plaats op 9 februari 2024 van 09.40 uur tot 13.00 uur op de zetel van het CGVS. Het persoonlijk onderhoud werd rechtstreeks in het Engels gevoerd. Uw advocaat Nicolas D'Haenens was gedurende het gehele persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten. U werd geboren op [...] december 1986 in Ousas, Edo State. U behoort tot de etnische groep Edo en bent praktiserend christen.

U verliet Nigeria omdat u een relatie had met uw goede vriend E [...]. Deze relatie startte in 2008. Op dat moment hadden zowel u als E [...] een vriendin. E [...] overtuigde u om een homoseksuele relatie te starten. In 2009 kwam jullie relatie aan het licht. U heeft vermoedens dat de vriendin van E [...] jullie verklikte. Uw vader kwam te weten over de relatie tussen u en E [...]. Uw vader was lid van de geheime sekte The Reformed Ogboni Fraternity. E [...] werd omwille van zijn geaardheid vermoord. Bij terugkeer naar Nigeria vreest u enerzijds vermoord te worden omwille van uw homoseksuele relatie met E [...]. Anderzijds vreest u gedwongen te worden bij de geheime sekte Ogboni toe te treden. In 2009 verliet u Edo State en reisde u naar Ogun State. U huurde een kamer en wilde daar een nieuw leven beginnen. U ging naar de politie om uw verhaal te vertellen maar ze konden u niet helpen. U reisde verder naar Lagos, waar u op straat leefde. In Lagos kwam u op de markt de ex-vriendin van E [...] tegen. Ze zei dat u het land moest verlaten. U verliet Nigeria per vliegtuig in 2009. U reisde met een vals paspoort naar Turkije, waar u bijna vijf maanden verbleef. Hierna reisde u naar Griekenland. U verbleef in Griekenland tot 2014. U deed er een verzoek om internationale bescherming maar ging nooit naar het interview. In 2014 reisde u naar België. U verbleef illegaal in Antwerpen tot 2017 of 2018. Op 26 januari 2018 verzocht u de Franse staat om internationale bescherming maar op 31 oktober 2018 werd u geweigerd. In december 2020 reisde u terug naar België. Op 11 januari 2021 verzocht u de Belgische staat om internationale bescherming. Ter staving van uw asielrelaas legt u het volgende document voor: uw Belgische verblijfsvergunning omwille van medische redenen.

Conform artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet werd een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud op 22 februari 2024 aangetekend aan u verzonden.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan geven. U bent er immers geenszins in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst moet opgemerkt worden dat uw verzoek om internationale bescherming in België laattijdig werd ingediend. U verblijft immers – weliswaar niet ononderbroken - al sinds 2014 in België. U verliet Nigeria in 2009 en u reisde per vliegtuig met een vals paspoort naar Turkije, waar u vijf maanden verbleef. Vervolgens reisde u naar Griekenland, waar u in 2009 een verzoek om internationale bescherming deed. U ging echter nooit naar het interview. In 2014 reisde u naar België. U had over België veel gehoord en kwam hier bescherming zoeken. Echter wanneer er wordt gevraagd waarom u pas in 2021 een verzoek om internationale bescherming deed in België repliceert u met: "Ik wist niet waar ik het moest vragen". Bovenstaande reden vormt geen afdoende verklaring voor uw nalatigheid om bescherming te vragen in België. Er kunnen dan ook ernstige vragen worden gesteld betreffende uw nood aan bescherming.

Van iemand die beweert te vrezen omwille van zijn seksuele geaardheid en om gedwongen te worden toe te treden tot een geheime sekte, mag verwacht worden dat zij zich informeert en zich zo snel mogelijk aanbiedt bij de bevoegde instanties om internationale bescherming te vragen. Het feit dat u in België zo lang wachtte om u op internationale bescherming te beroepen, toont aan dat de ernst van de door u ingeroepen vrees voor vervolging in grote mate kan worden gerelativeerd. De vaststelling dat u eerder reeds asielprocedures doorliep – u diende een verzoek om internationale bescherming in in Griekenland in 2009 en in Frankrijk op 26 januari 2018 – toont aan dat u over de kennis en kunde beschikt om u te beroepen op internationale bescherming. Hierbij dient nog opgemerkt te worden dat u verklaart in Frankrijk dezelfde vrees aanhaalde als

in uw asielrelaas in België. Echter werd uw verzoek om internationale bescherming geweigerd in Frankrijk (NPO (notities persoonlijk onderhoud) dd. 09.02.2024, p. 11-12).

U verklaart uw land van herkomst, Nigeria, onder meer verlaten te hebben wegens vrees voor vervolging omwille van uw seksuele oriëntatie. U geeft aan dat dit ook een van de redenen is waarom u niet kan terugkeren naar Nigeria. Echter uit uw verklaringen kan geenszins worden afgeleid dat u werkelijk homoseksueel geaard bent, of dat u als dusdanig zou worden gepercipieerd bij terugkeer naar Nigeria en dat u omwille daarvan een risico op 'vervolging' of op het 'lijden van ernstige schade' zou lopen.

In het licht van de elementen in uw dossier is het CGVS er niet van overtuigd dat u homoseksueel bent. Hoewel het Commissariaat-generaal constateert dat het niet evident is, de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag het CGVS van een verzoeker die beweert homoseksueel te zijn, verwachten dat hij overtuigend is met betrekking tot zijn ervaringen en zijn parcours in verband met zijn seksuele oriëntatie. Anders gezegd, het Commissariaat-generaal mag van een persoon die een vrees of risico's wegens zijn seksuele oriëntatie aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten. U slaagt er echter niet in om uw seksuele oriëntatie binnen de door uw geschetste context te objectiveren.

Zo komen uw verklaringen over de ontdekking alsook over de beleving van uw seksuele geaardheid dermate vaag over, dat er aan uw beweerde homoseksuele geaardheid geen geloof meer kan worden gehecht. U verklaart niet meer te weten wanneer u zich bewust werd van uw aantrekking tot mannen. U verklaart dat E [...] u introduceerde in homoseksualiteit. Uw toenmalige vriendin was ontrouw. E [...] beloofde u dat hij niet ontrouw zou zijn. Hij zei ook dat vrouwen slecht waren. Daarbij was E [...] heel rijk en gaf u veel cadeaus. U besloot op het voorstel van E [...] in te gaan en een relatie met hem te starten, ook al vond u zijn voorstel aanvankelijk geen leuk idee. U had voor uw vertrek uit Nigeria geen idee wat homoseksualiteit was, noch was u op de hoogte van het feit dat twee mannen die romantisch betrokken waren als iets negatiefs werd gezien in Nigeria. Dit ontdekte u pas toen u in Turkije was (NPO dd. 09.02.2024, p. 13-15). De beleving van uw homoseksualiteit komt uitermate weinig doorleefd over. Het feit dat u meer dan een jaar lang uw homoseksuele geaardheid beleefde zonder te weten wat homoseksualiteit was, kan als weinig geloofwaardig worden beschouwd. Verder verklaart u wel dat u en E [...] jullie relatie geheim hielden omdat u wist dat het gevaarlijk was indien dit aan het licht kwam. Deze verklaring staat volledig haaks op het feit dat u eerder verklaarde dat u geen idee had wat homoseksualiteit was en dat u niet op de hoogte was dat twee mannen die romantisch betrokken zijn als iets negatiefs wordt beschouwd in Nigeria (NPO dd. 09.02.2024, p. 16). Ook het feit dat E [...] u zou hebben overtuigd om homoseksueel te worden kan als ongeloofwaardig worden beschouwd. Een geaardheid is immers geen keuze. Van iemand die meer dan een jaar zijn homoseksuele geaardheid beleefde in een homofobe maatschappij als Nigeria kan worden verwacht dat hij meer doorleefde verklaringen kan afleggen. Er kan dan ook aan uw beweerde homoseksuele geaardheid alsook aan de beweerde relatie met E [...] geen geloof meer worden gehecht.

Voorts verklaart u te vrezen voor een gedwongen toetreding tot de geheime sekte The (Reformed) Ogboni Fraternity, waarvan uw vader lid was. Uw verklaringen over deze sekte vallen uw verklaringen hoegenaamd niet te rijmen met de beschikbare landeninformatie over The (Reformed) Ogboni Fraternity, die toegevoegd werd aan het administratief dossier. Daaruit blijkt dat het doel van The Reformed Ogboni Fraternity bestaat uit het vormen van een netwerk waarbij de leden politieke en financiële banden kunnen opbouwen. Om lid te worden dient de persoon die wilt toetreden drie Ogboni leden te hebben als referentie. Er dient eveneens een lidmaatschapsbijdrage betaald te worden. De gezaghebbers van The Reformed Ogboni Fraternity kunnen pas nieuwe leden toelaten wanneer er een onderzoek naar goed karakter is gebeurd. Het potentieel toetredend lid kan ook worden geweigerd wanneer één of meerdere leden bezwaar uitdrukken. Indien de kandidatuur wordt aanvaard zal het toetredend lid verschillende rituelen moeten doorlopen. De leden van The Reformed Ogboni Fraternity worden aangemoedigd om vrijuit te spreken over het genootschap om zo insinuaties en misconcepties tegen te gaan. Het feit dat u nauwelijks iets over The Reformed Ogboni Fraternity kan vertellen is bijgevolg weinig geloofwaardig.

U kent enkel het symbool dat aan de deur hing en u weet dat ze bij de dood van een lid 'iets' van het lichaam moeten meenemen (NPO dd. 09.02.2024, p. 21). Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw vermeende gedwongen opvolging van uw vader bij The Reformed Ogboni Fraternity.

Ter staving van uw asielrelaas legt u het volgende document voor: uw Belgische verblijfsvergunning omwille van medische redenen. De gegevens die dit document bevat staan hier niet ter discussie.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeriaoctober-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen: Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 21 februari 2024. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikel 3 van het EVRM;
- Artikelen 48 tot 48/6 van de Vreemdelingenwet;
- Het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker is het niet eens met de motieven van de bestreden beslissing en stelt dat hij naar best vermogen heeft geantwoord op de vragen die aan hem werden gesteld, gelet op zijn profiel.

Voorts benadrukt verzoeker dat de feiten zich afspeelden voor zijn vertrek uit Nigeria in 2009, waardoor er redelijkerwijze inconsistenties in zijn verklaringen opduiken.

Daarnaast benadrukt verzoeker dat hij over de essentiële zaken, met name de precieze redenen waarom hij een vrees heeft bij een terugkeer naar Nigeria, weldegelijk de belangrijkste zaken heeft toegelicht. Dat verzoeker moeite had om deze gebeurtenissen in de tijd te situeren, doet hieraan geen afbreuk.

Aangaande de zogenaamde laattijdigheid van zijn verzoek om internationale bescherming in België, benadrukt verzoeker dat hij in 2009 in Griekenland een verzoek om internationale bescherming indiende.

Verzoeker vond in Griekenland steun (bescherming) binnen zijn sociaal netwerk. Ook toen hij vertrok uit Griekenland en naar België toekwam, vond hij opnieuw steun (bescherming) binnen zijn eigen sociaal netwerk. Er drong zich derhalve geen onmiddellijke noodzaak op om ook bescherming te zoeken bij de Belgische overheid, net omdat verzoeker kon rekenen op steun (bescherming) vanuit zijn eigen sociaal netwerk. Verzoeker bevond zich evenmin in een situatie waardoor er een ernstige (actuele) vrees was om te worden uitgewezen naar Nigeria. Door naar België toe te komen, kon verzoeker zich daarentegen net verzekeren van een afdoende sociaal netwerk en de mogelijkheid om zijn leven verder uit te bouwen in Europa.

Wat zijn geaardheid betreft, licht verzoeker de geloofwaardigheidsbeoordeling toe die dient te worden toegepast en stelt dat de vastgestelde inconsistenties niet van aard zijn om afbreuk te doen aan zijn geloofwaardigheid.

Verzoeker onderstreept dat hij worstelt met zijn gevoelens rond homoseksualiteit en hij hier zich tegen verzette. Verzoeker verduidelijkte daarom hoe hij werd geïntroduceerd door E [...] in de homoseksualiteit. Dit was voor verzoeker iets onbekends, waar hij zich aanvankelijk ook niet goed bij voelde. Verzoeker ging echter overstag voor de charmes van E [...] en de cadeaus die hij kreeg. Dit laatste duidt op de verwarring die verzoeker ervaarde rond zijn seksuele geaardheid.

De moeilijkheden die verzoeker omtrent zijn seksualiteit ervaart uitte zich ook in de antwoorden die verzoeker gaf op erg directe vragen over zijn homoseksualiteit. Indien verzoeker niet oprecht zou zijn over zijn gevoelens, zou hij deze weerstand ten opzichte van zijn homoseksualiteit net niet hebben vermeld. Niettemin werd er herhaaldelijk doorgevraagd om deze gevoelens te beschrijven, wat voor verzoeker erg moeilijk is. Hierdoor werd verzoeker ook steeds meer onzeker, omdat hij niet kon voldoen aan de verwachtingen van de commissaris-generaal. Dit versterkte nog de moeilijkheden die verzoeker reeds ondervond tijdens het persoonlijk onderhoud.

Aangaande zijn kennis van de Ogboni, heeft verzoeker zelf amper ervaringen (contacten) gehad met de Ogboni gemeenschap. Verzoeker is moeten vluchten om te vermijden dat hij (gedwongen) zou worden om toe te treden tot de Ogboni. Hierdoor is zijn kennis van de Ogboni (logischerwijze) beperkter.

Verzoeker benadrukt het belang van de tradities en rituelen bij de Ogboni. Een onderdeel hiervan is dat de oudste zoon in de opvolging voorziet indien een lid sterft. Dat de Ogboni “veel moeite” zouden doen om verzoeker te overtuigen om zich aan te sluiten, is daarom niet onlogisch. Binnen de Ogboni Society is het van groot belang om tradities en rituelen in ere te houden. Het blijkt bovendien dat men deze tradities belangrijker acht dan de sociale achtergrond van verzoeker. Dat de leden van de Ogboni geweld gebruiken, ligt in het beschermen van de eigen tradities en rituelen. Bovendien is het bekend dat de lokale autoriteiten niet (of amper) ingrijpen.

Verzoeker meent verder dat hij wel degelijk afdoende verklaringen rondom de Ogboni heeft afgelegd.

In ondergeschikte orde meent verzoeker in aanmerking te komen voor de subsidiaire bescherming. Verzoeker verwijst hierbij naar de precare veiligheidssituatie in Nigeria.

Tevens wijst verzoeker op zijn persoonlijke situatie. Verzoeker genoot slechts beperkt onderwijs en heeft slechts beperkte werkervaringen opgedaan in Nigeria. Verzoeker diende Nigeria te verlaten in 2009 en het ontbreekt hem sindsdien aan een sociaal netwerk om te voorzien in zijn levensonderhoud, waardoor hij vreest niet meer te kunnen voorzien in zijn essentiële levensbehoeften. Bovendien is verzoeker vervreemd geraakt van zijn land van herkomst door een afwezigheid van meer dan 15 jaar uit zijn land van herkomst. Hij verbleef langdurig in Europa en bouwde zijn leven alhier uit, hetgeen haaks staat op de (leef)omstandigheden in Nigeria.

Door de persoonlijke situatie van verzoeker, in het bijzonder het gebrek aan een familiaal netwerk en een gebrek aan huisvesting en een inkomen, dreigt hij buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt te voorzien in zijn meest elementaire levensbehoeften (zoals voedsel, hygiëne en huisvesting), waardoor hij in een toestand van achterstelling terecht zal komen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid.

3.1.2. Op 9 december 2024 legt de commissaris-generaal een aanvullende nota neer met betrekking tot de veiligheidssituatie in Nigeria:

“Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021>, de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021> en de EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de “loutere aanwezigheid” in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit het recente rapport van EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus> dat een overzicht geeft van de veiligheidssituatie in Nigeria in de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024, met inbegrip van recente veiligheidstrends, de impact op burgers en een uitsplitsing van de veiligheidssituatie per geopolitieke zone, blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven. Uit een grondige analyse van dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling door het CGVS in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet."

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

3.3. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden vervolging daar hij zijn verzoek om internationale bescherming bijzonder laattijdig indiende (i), zijn verklaringen over zijn vermeende homoseksualiteit niet overtuigden (ii) en hij uiterst gebrekkige verklaringen aflegde over de Ogboni (iii).

Verzoeker kan geen afbreuk doen aan deze terechte vaststellingen door het aanbrengen van vergoelijkingen en het bekritisieren van de gevolgtrekking van de commissaris-generaal.

Zo merkt de bestreden beslissing terecht op dat verzoekers laattijdige verzoek om internationale bescherming afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn vrees:

"Vooreerst moet opgemerkt worden dat uw verzoek om internationale bescherming in België laattijdig werd ingediend. U verblijft immers – weliswaar niet ononderbroken - al sinds 2014 in België. U verliet Nigeria in 2009 en u reisde per vliegtuig met een vals paspoort naar Turkije, waar u vijf maanden verbleef. Vervolgens reisde u naar Griekenland, waar u in 2009 een verzoek om internationale bescherming deed. U ging echter nooit naar het interview. In 2014 reisde u naar België. U had over België veel gehoord en kwam hier bescherming zoeken. Echter wanneer er wordt gevraagd waarom u pas in 2021 een verzoek om internationale bescherming deed in België repliceert u met: "Ik wist niet waar ik het moest vragen". Bovenstaande reden vormt geen afdoende verklaring voor uw nalatigheid om bescherming te vragen in België. Er kunnen dan ook ernstige vragen worden gesteld betreffende uw nood aan bescherming. Van iemand die beweert te vrezen omwille van zijn seksuele geaardheid en om gedwongen te worden toe te treden tot een geheime sekte, mag verwacht worden dat zij zich informeert en zich zo snel mogelijk aanbiedt bij de bevoegde instanties om internationale bescherming te vragen. Het feit dat u in België zo lang wachtte om u op internationale bescherming te beroepen, toont aan dat de ernst van de door u ingeroepen vrees voor vervolging in grote mate kan worden gerelativeerd. De vaststelling dat u eerder reeds asielprocedures doorliep – u diende een verzoek om internationale bescherming in in Griekenland in 2009 en in Frankrijk op 26 januari 2018 – toont aan dat u over de kennis en kunde beschikt om u te beroepen op internationale bescherming. Hierbij dient nog opgemerkt te worden dat u verklaart in Frankrijk dezelfde vrees aanhaalde als in uw asielerelaas in België. Echter werd uw verzoek om internationale bescherming geweigerd in Frankrijk (NPO (notities persoonlijk onderhoud) dd. 09.02.2024, p. 11-12)."

Verzoeker benadrukt in zijn verzoekschrift dat hij reeds in 2009 een verzoek om internationale bescherming indiende. Dit gegeven doet op generlei wijze afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker van 2014 tot 2021 in België naliel om een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Integendeel, zoals terecht wordt opgemerkt door de bestreden beslissing, geeft dit blijk dat verzoeker op de hoogte was van de procedures rondom internationale bescherming, maar deze doelbewust niet opstartte.

Verder stelt verzoeker dat hij geen nood had om een verzoek om internationale bescherming in te dienen daar hij in België kon steunen op een netwerk en geen verwijdering naar Nigeria vreesde. Hierbij merkt de Raad op dat van verzoeker, die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en om internationale bescherming verzoekt, redelijkerwijze mag worden verwacht dat hij zich zo snel mogelijk tot de autoriteiten van het onthaalland richt om zijn verzoek tot internationale bescherming in te dienen. De vergoelijkningen die verzoeker aanvoert kunnen hieraan geen afbreuk doen. In tegenstelling tot wat verzoeker beweert, ondergraaft zijn laattijdige verzoek om internationale bescherming dan ook de geloofwaardigheid van zijn vrees voor vervolging.

Vervolgens merkt de bestreden beslissing terecht op dat zijn verklaringen rondom zijn vermeende homoseksualiteit niet overtuigen:

“In het licht van de elementen in uw dossier is het CGVS er niet van overtuigd dat u homoseksueel bent. Hoewel het Commissariaat-generaal constateert dat het niet evident is, de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag het CGVS van een verzoeker die beweert homoseksueel te zijn, verwachten dat hij overtuigend is met betrekking tot zijn ervaringen en zijn parcours in verband met zijn seksuele oriëntatie. Anders gezegd, het Commissariaat-generaal mag van een persoon die een vrees of risico's wegens zijn seksuele oriëntatie aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten. U slaagt er echter niet in om uw seksuele oriëntatie binnen de door uw geschetste context te objectiveren.

Zo komen uw verklaringen over de ontdekking alsook over de beleving van uw seksuele geaardheid dermate vaag over, dat er aan uw beweerde homoseksuele geaardheid geen geloof meer kan worden gehecht. U verklaart niet meer te weten wanneer u zich bewust werd van uw aantrekking tot mannen. U verklaart dat E [...] u introduceerde in homoseksualiteit.

Uw toenmalige vriendin was ontrouw. E [...] beloofde u dat hij niet ontrouw zou zijn. Hij zei ook dat vrouwen slecht waren. Daarbij was E [...] heel rijk en gaf u veel cadeaus. U besloot op het voorstel van E [...] in te gaan en een relatie met hem te starten, ook al vond u zijn voorstel aanvankelijk geen leuk idee. U had voor uw vertrek uit Nigeria geen idee wat homoseksualiteit was, noch was u op de hoogte van het feit dat twee mannen die romantisch betrokken waren als iets negatiefs werd gezien in Nigeria. Dit ontdekte u pas toen u in Turkije was (NPO dd. 09.02.2024, p. 13-15). De beleving van uw homoseksualiteit komt uitermate weinig doorleefd over. Het feit dat u meer dan een jaar lang uw homoseksuele geaardheid beleefde zonder te weten wat homoseksualiteit was, kan als weinig geloofwaardig worden beschouwd. Verder verklaart u wel dat u en E [...] jullie relatie geheim hielden omdat u wist dat het gevaarlijk was indien dit aan het licht kwam. Deze verklaring staat volledig haaks op het feit dat u eerder verklaarde dat u geen idee had wat homoseksualiteit was en dat u niet op de hoogte was dat twee mannen die romantisch betrokken zijn als iets negatiefs wordt beschouwd in Nigeria (NPO dd. 09.02.2024, p. 16). Ook het feit dat E [...] u zou hebben overtuigd om homoseksueel te worden kan als ongeloofwaardig worden beschouwd. Een geaardheid is immers geen keuze. Van iemand die meer dan een jaar zijn homoseksuele geaardheid beleefde in een homofobe maatschappij als Nigeria kan worden verwacht dat hij meer doorleefde verklaringen kan afleggen. Er kan dan ook aan uw beweerde homoseksuele geaardheid alsook aan de beweerde relatie met E [...] geen geloof meer worden gehecht.”

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij worstelt met zijn gevoelens rondom seksualiteit en hij daarom moeite had om doorleefde verklaringen af te leggen. Hoewel er begrip kan worden opgebracht voor enige terughoudendheid en emotionele moeilijkheden bij het afleggen van verklaringen rondom diens (vermeende) seksuele geaardheid, benadrukt de Raad dat het verzoek om internationale bescherming in beginsel in vertrouwen geschiedt, hetgeen bij het begin van het persoonlijk onderhoud ook duidelijk werd gemaakt aan verzoeker. Verzoeker heeft dan ook de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de instantie kan beslissen over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas.

Verder doet verzoeker geen afbreuk aan de vaststellingen van de bestreden beslissing door zijn verklaringen rondom E [...] te herhalen, dit werpt immers geen ander licht op de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing.

Tot slot overweegt de bestreden beslissing op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen verband houdende met de Ogboni:

“Voorts verklaart u te vrezen voor een gedwongen toetreding tot de geheime sekte The (Reformed) Ogboni Fraternity, waarvan uw vader lid was. Uw verklaringen over deze sekte vallen uw verklaringen hoegenaamd niet te rijmen met de beschikbare landeninformatie over The (Reformed) Ogboni Fraternity, die toegevoegd werd aan het administratief dossier. Daaruit blijkt dat het doel van The Reformed Ogboni Fraternity bestaat uit het vormen van een netwerk waarbij de leden politieke en financiële banden kunnen opbouwen. Om lid te worden dient de persoon die wilt toetreden drie Ogboni leden te hebben als referentie. Er dient eveneens een lidmaatschapsbijdrage betaald te worden. De gezaghebbers van The Reformed Ogboni Fraternity kunnen pas nieuwe leden toelaten wanneer er een onderzoek naar goed karakter is gebeurd. Het potentieel toetredend lid kan ook worden geweigerd wanneer één of meerdere leden bezwaar uitdrukken. Indien de kandidatuur wordt aanvaard zal het toetredend lid verschillende rituelen moeten doorlopen. De leden van The Reformed Ogboni Fraternity worden aangemoedigd om vrijuit te spreken over het genootschap om zo insinuaties en misconcepties tegen te gaan. Het feit dat u nauwelijks iets over The Reformed Ogboni Fraternity kan vertellen is bijgevolg weinig geloofwaardig. U kent enkel het symbool dat aan de deur hing en u weet dat ze bij de dood van een lid ‘iets’ van het lichaam moeten meenemen (NPO dd. 09.02.2024, p. 21). Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw vermeende gedwongen opvolging van uw vader bij The Reformed Ogboni Fraternity.”

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij amper kennis had van de sekte omdat hij moest wegvlugten van hen. Gelet op het feit dat zijn vader lid was van deze sekte kan er van verzoeker redelijkerwijze worden verwacht dat hij meer informatie zou hebben, temeer hij door hen specifiek zou zijn geviseerd.

De (ongestaafde) algemeenheden die verzoeker verder aanhaalt in zijn verzoekschrift zijn blote beweringen die verder geen betrekking hebben op het concrete geval van verzoeker. Bijgevolg kunnen deze elementen geen afbreuk doen aan de omstandige en pertinente motivering van de bestreden beslissing. Waar verzoeker nog in zijn verzoekschrift wijst op het grote tijdsverloop sinds zijn vertrek uit Nigeria, merkt de Raad op dat dit niet wegneemt dat er van verzoeker een minimum aan (coherente) kennis mag worden verwacht over de feiten die aanleiding gaven tot zijn vertrek. De Raad benadrukt hierbij dat dit grote tijdsverloop in grote mate aan verzoeker zelf is te wijten, daar hij op zulke laattijdige wijze zijn verzoek om internationale bescherming indiende in België.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

In het kader van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, moet een onmenselijke behandeling aldus worden veroorzaakt door een opzettelijk handelen of nalaten dat uitgaat van een actor en dat is gericht tegen een verzoeker. In zoverre verzoeker betoogt dat hij in een situatie van extreme armoede zal terechtkomen bij terugkeer naar Nigeria, merkt de Raad op dat verzoeker niet aantoont dat hij, op intentionele en gerichte wijze in geval van terugkeer naar Nigeria een reëel risico loopt te worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waardoor hij in de onmogelijkheid zal verkeren om in zijn elementaire levensbehoeften te voorzien te voorzien. Het is overigens niet aannemelijk dat verzoeker enerzijds in het verzoekschrift de steun van zijn netwerk buiten Nigeria aanhaalt als reden waarom hij niet eerder een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, om dan anderzijds te argumenteren dat hij geen netwerk zou hebben in Nigeria.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verwijst de Raad integraal naar de vaststellingen van de aanvullende nota:

“Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021, de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 en de EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama’at Ahl as-Sunnah lid-Da’wah wa’l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen,

bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit het recente rapport van EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 dat een overzicht geeft van de veiligheidssituatie in Nigeria in de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024, met inbegrip van recente veiligheidstrends, de impact op burgers en een uitsplitsing van de veiligheidssituatie per geopolitieke zone, blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven. Uit een grondige analyse van dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling door het CGVS in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo State actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet."

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Nigeria een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig januari tweeduizend vijftientig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP